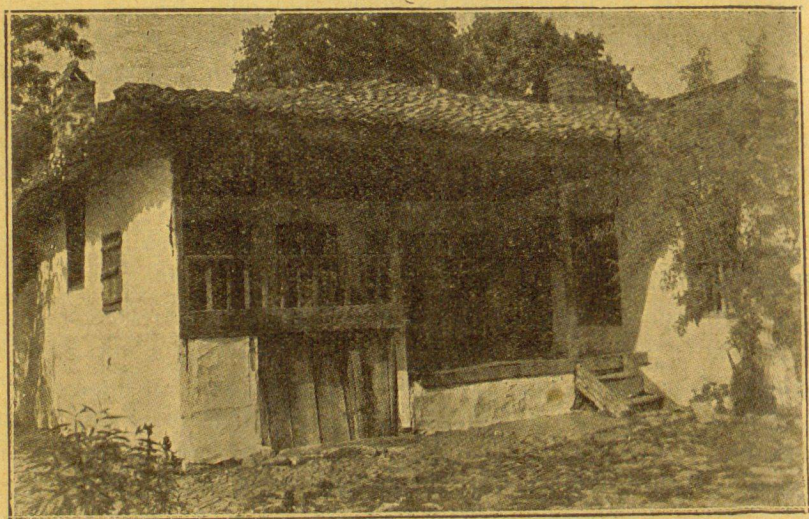

детинството му ние имаме твърде оскъдни сведения. Израстналъ въ сиромашия, знае се че като юноша е посещавалъ тогавашното гръцко училище въ Сливенъ (основано въ 1805 г.), дето се научилъ да пише и чете по гръцки. Фактъ потвърденъ съ останалата следъ смъртта му доста богата — вече почти разграбена — библиотека, засега пазена отъ потомцитѣ му въ дървенъ сандѣкъ, състояща се повечето отъ гръцки книги, като Илиядата, Библията и др. Разнообразието на книгитѣ и тѣхното важно съдържание говорятъ за неговитѣ солидни знания и сериозенъ прочитъ за времето.

Фотография на родната къща на Д. Желѣзковъ, Ново-село.

Отъ книгитѣ въ библиотеката се вижда на гръцки автографътъ¹ на юбиляра, отъ който тукъ даваме копие (вж. стр. 21).

Като юноша, първото му занятие е било сладкарство (шекерджия). Следъ време занятието си замѣня съ търговия (караабджилѣкъ — текстилно производство и продажба на аби и шаеци). Като такъвъ, той често е ходилъ въ Цариградъ по продажба на текстилна стока. Макаръ младъ, у него се развива силенъ усѣтъ не само къмъ търговия, но и къмъ

¹ На корицитѣ на намѣрената въ библиотеката му библия на гръцки стои саморъчно надписано: „Тази библия принадлежи на Добри Желѣзковъ Ислимнели. Сливенъ, 25 май 1844 г.“